

CÁC CON BỎ QUÊN MẸ TRONG LUYỆN NGỤC

Ngày 3-2-1944, một cụ bà gần 80 tuổi qua đời. Cụ bà đó không ai khác là thân mẫu tôi. Tôi lặng lẽ chiêm ngắm gương mặt Mẹ dịu hiền nơi nhà nguyện nghĩa trang, trước khi hạ huyết. Trong tâm tình con thảo và nhất là trong tư cách Linh Mục, tôi thì thầm với Mẹ:

- Mẹ à, từ ngày có trí khôn đến giờ, con chưa bao giờ thấy Mẹ lỗi phạm nặng nề một luật nào của Chúa!

Và tôi hồi tưởng những chặng đường qua của cuộc đời Mẹ.

Mẹ tôi có một đời sống thật gương mẫu. Sở dĩ tôi được làm Linh Mục phần lớn là nhờ công lao của Mẹ hiền. Mỗi ngày Mẹ tôi tham dự Thánh Lễ rước lễ, kể cả vào những năm cuối đời, tuổi đã cao. Khi đi cũng như lúc về, Mẹ tôi đều cầm tràng hạt trong tay. Mỗi khi rỗi rảnh Mẹ thường lần hạt, đọc kinh Mân Côi. Mẹ tôi rất có lòng bác ái, thương người đến độ mất một con mắt, chỉ vì liều mạng cứu sống

một người đàn bà nghèo. Chưa hết. Mẹ tôi luôn chấp nhận thánh ý THIÊN CHÚA. Ngày thân phụ tôi qua đời, Mẹ tôi hỏi:

- Trong lúc này đây, Mẹ có thể than thở gì với Đức Chúa GIÊSU để làm đẹp lòng Ngài?

Tôi trả lời:

- Mẹ cứ lặp đi lặp lại câu: Lạy Chúa, xin cho thánh ý Chúa được thực hiện.

Trên giường bệnh, Mẹ tôi lãnh các Bí Tích sau cùng với Đức Tin sâu xa. Mấy giờ trước khi tắt thở, Mẹ tôi đau đớn vô cùng. Nhưng Mẹ không ngừng lặp đi lặp lại:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU, con muốn xin Chúa giảm cơn đau cho con. Tuy nhiên, con không dám áp đặt ý con trên thánh ý Chúa. Trái lại, xin cho thánh ý Chúa được thể hiện.

Với lời sau cùng này, Mẹ tôi - người phụ nữ đã cưu mang, sinh hạ và dưỡng dục tôi nên người - trút hơi thở cuối cùng.

Sau khi Mẹ tôi qua đời, ai ai cũng nức lời khen ngợi Mẹ, người đàn bà đức hạnh. Tuy nhiên, tôi không để ý đến lời ca tụng của người đời cho bằng nghĩ đến sự phán xét công minh của THIÊN CHÚA. Do đó tôi làm nhiều việc lành, sốt sắng dâng Thánh Lễ và không ngừng cầu nguyện cho Linh Hồn Mẹ sớm tận hưởng Thánh Nhan THIÊN CHÚA.

Ngoài ra, mỗi khi có dịp giảng, tôi đều nhắc nhở các tín hữu Công Giáo hãy năng nhớ giúp đỡ các Linh Hồn nơi Lửa Luyện Ngục. Giúp đỡ bằng nhiều cách: tham dự Thánh Lễ, rước lễ và làm việc lành phước đức, bố thí giúp đỡ người nghèo.

THIÊN CHÚA Nhân Lành cho phép Mẹ hiện về với tôi. Đúng hai năm rưỡi sau khi qua đời, Mẹ tôi bỗng xuất hiện trong phòng, dưới hình dạng con người. Mẹ trông thật buồn bã. Mẹ tôi nói:

- Các con đã bỏ quên Mẹ trong Luyện Ngục!

Tôi ngạc nhiên hỏi lại:

- Ủa, cho tới bây giờ mà Mẹ còn ở trong Luyện Ngục hay sao?

Mẹ tôi đáp:

- Đúng thế! Mẹ vẫn còn ở trong Luyện Ngục. Bóng tối vây phủ Linh Hồn Mẹ, khiến Mẹ không thể trông thấy Ánh Sáng là THIÊN CHÚA .. Mẹ đang ở ngưỡng cửa Thiên Đàng, gần nơi an vui vĩnh cửu và Mẹ nồng nhiệt ước muốn được vào, nhưng Mẹ không thể nào vào

được! Không biết bao nhiêu lần Mẹ tự nhủ: Nếu các con biết mình đang bị dấn vật khốn khổ khôn lường, hẳn là chúng đã cấp tốc ra tay cứu giúp mình!

Tôi hỏi tiếp:

- Sao trước đây Mẹ không hiện về báo cho chúng con biết?

Mẹ tôi buồn bã trả lời:

- Mẹ đâu có được phép!

Tôi lại hỏi:

- Mẹ vẫn chưa được trông thấy THIÊN CHÚA sao?

Mẹ tôi giải thích:

- Khi vừa tắt thở, Mẹ đã được trông thấy Chúa nhưng chưa được trông thấy trọn Ánh Sáng Vinh Quang của Chúa.

Tôi hỏi tiếp:

- Chúng con có thể làm được gì để giúp Mẹ ra ngay khỏi Luyện Ngục?

Mẹ tôi nói:

- Mẹ chỉ cần duy nhất một Thánh Lễ. Chúa cho phép Mẹ hiện về để xin con điều đó.

Tôi không quên dặn dò Mẹ:

- Khi nào được vào Thiên Đàng, Mẹ nhớ hiện về ngay báo tin cho con biết

Mẹ tôi trả lời:

- Nếu Chúa cho phép Mẹ hiện về .. Ôi Ánh Sáng thật tuyệt đẹp!

Vừa nói Mẹ tôi vừa biến mất. Chúng tôi dâng 2 Thánh Lễ cầu cho Linh Hồn Mẹ. Một ngày sau, Mẹ tôi hiện về nói:

- Mẹ đã được vào Thiên Đàng rồi!

Chứng từ của Cha Giuseppe Tomaselli, người Ý, dòng Don Bosco.

... "Từ vực thẳm, con kêu lên Ngài, lạy Chúa, muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con. Dám xin Ngài lắng tai để ý nghe lời con tha thiết nguyện cầu. Ôi lạy Chúa, nếu như Ngài chấp tội, nào có ai đứng vững được chăng? Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ để chúng con biết kính sợ Ngài. Mong đợi Chúa, con hết lòng mong đợi, cậy trông ở lời Người. Hồn con trông chờ Chúa, hơn lính canh mong đợi hừng đông. Hơn lính canh mong đợi hừng đông, trông cậy Chúa đi, Israel hỡi, bởi

Chúa luôn từ ái một niềm, ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa. Chính Người sẽ cứu chuộc Israel cho thoát khỏi tội khiên muôn vàn" (Thánh Vịnh 130).

("L'Aldilà .. Stupenda realtà", Editrice Comunità, 1992, trang 265-266)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt